

F. t. l. vedr. udlændingeloven

danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt.

Efter udlændingelovens § 30 skal en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet – herunder fordi den pågældende er udvist efter en af de ovennævnte bestemmelser – udrejse af landet. Hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen.

Da direktivet som anført under afsnit 3 alene vedrører administrative afgørelser om udsendelse, vil udlændinge, der udvises af Danmark ved dom, ikke være omfattet af direktivet. Et andet Schengenland vil således ikke i medfør af direktivet kunne fuldbyrde den udsendelsesbeslutning, som er indeholdt i udvisningsdommen. For så vidt angår de udlændinge, der udvises af Danmark ved administrativ beslutning, vil fuldbyrdelse af den udsendelsesafgørelse, som er indeholdt i udvisningsbeslutningen, kunne ske i et andet Schengenland, forudsat at udvisningsbeslutningen – og dermed udsendelsesafgørelsen – er truffet på baggrund af sådanne omstændigheder, som er nævnt i direktivets artikel 3, stk. 1, litra a og b, jf. herved afsnit 3.

Udlændingeloven giver ikke mulighed for, at danske myndigheder kan fuldbyrde administrative afgørelser om udsendelse, som er truffet i et andet Schengenland. Politiets adgang i udlændingelovens § 30 til at drage omsorg for udlændinges udrejse omfatter således alene udlændinge, der efter reglerne i udlændingelovens kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet. Det bemærkes i den forbindelse, at det forhold, at der i et andet Schengenland er truffet en administrativ udsendelsesafgørelse vedrørende en udlænding, ikke i sig selv indebærer, at den pågældende udlænding ikke har ret til at opholde sig her i landet efter de gældende regler.

Det foreslås derfor, at udlændingeloven ændres, således at der i overensstemmelse med reglerne i direktivet kan træffes afgørelse om udsendelse af en udlænding, hvis en administrativ myndighed i et andet Schengenland har truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende.

Det bemærkes, at direktivets regler som anført i afsnit 3 ikke er obligatoriske i den forstand, at en fuldbyrdelsesstat er forpligtet til at gennemføre en afgørelse om udsendelse truffet af en ophavsstat.

Danmark vil derfor ikke være forpligtet til at gennemføre en afgørelse om udsendelse truffet af et andet Schengenland. Det foreslås på den baggrund, at der alene vil kunne træffes afgørelse om udsendelse af en udlænding, hvis den afgørelse om udsendelse af den pågældende, der er truffet i et andet Schengenland, er

truffet på baggrund af omstændigheder, som her i landet kunne have medført udvisning efter udlændingelovens regler.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 3, kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, såfremt en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens kapitel 4.

De gældende regler i udlændingeloven indeholder derimod ikke hjemmel til at inddrage en opholdstilladelse, når en administrativ myndighed i et andet Schengenland har truffet afgørelse om udsendelse af en udlænding på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning, men hvor udlændingen ikke er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen. Det foreslås derfor, at udlændingeloven ændres således, at der skabes fornøden hjemmel hertil.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere, at Udlændingestyrelsen og politiet får adgang til uden udlændingens samtykke at indhente fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om rent private forhold, om en udlænding, der opholder sig her i landet, fra en myndighed i et andet Schengenland, der har truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, hvis indhentelsen er nødvendig til brug for de danske myndigheders afgørelse om udsendelse af den pågældende som følge af det andet Schengenlands udsendelsesafgørelse.

Det foreslås ligeledes, at Udlændingestyrelsen og politiet får adgang til uden udlændingens samtykke at videregive fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om rent private forhold, om en udlænding, der er udvist af landet efter bestemmelserne i udlændingelovens kapitel 4, til myndigheder i andre Schengenlande, hvis videregivelsen er nødvendig til brug for myndighedens afgørelse om udlændingens udsendelse af det pågældende land.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Som anført i afsnit 3 er det i direktivets artikel 5 fastslået, at beskyttelsen af personoplysninger skal sikres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med be-